

ние; но и той отговори че денѣ е опасно, и ме съвѣтоваше да трѣгна сега веднага за да пристигна тамъ прѣзъ нощта; да престоя тамъ утрѣ цѣль денъ и да се завърна пакъ когато се мръкне. Но за жалость азъ имахъ врѣме само единъ денъ и заради това бѣхъ длъженъ да се откажа да изпълня моето намѣрение. И така глѣдахъ азъ офицери и солдати, които съ обозитѣ отиваха на позициитѣ и имъ завиждахъ, а твърдѣ е за вѣрване че тѣ мене такожде завиждаха за дѣто азъ не съмъ принуденъ да отивамъ тамъ. Въ животътъ често се случва така.

И така, съ съжаление азъ останахъ въ болницата. Настана нощ и до толкосъ студена, щото въ палатката завитъ съ дебело вълнено покривало, азъ пакъ никакъ не осѣщахъ горѣщина. Това бѣше прѣзъ Августа, — а какво ли ще бѣде тука прѣзъ зимата, ако ние не преминемъ Балканътъ, — тъй си помислихъ азъ още тогава

На другий денъ сутринята врѣмето бѣше ясно и топло, като предсказваше голѣма горѣщина. Щомъ изгрѣ слънцето азъ станахъ и трѣгнахъ да се скитамъ и да разглѣждамъ околнитѣ мѣста, които представляваха море отъ гори, прѣсѣчени съ устия, покрити съ дървета, а отчасти съ обработени долини, по които се виждаха нѣколко села и между тѣхъ едно — «Зелено Дърво», извѣстно споредъ напалението на башибозуцитѣ върху Българската дружина, която тамъ стоеше. Единъ отъ докторитѣ дойде при мене и ми помогна за да разумѣжъ по-добрѣ мѣстата, показва ми нѣкои гори и укрѣпления, които бѣха нашитѣ войски захващали, а тъй сѣщо и неприятел-